

Η.Π.Α. (Καλιφόρνια)

TOMPSCN SEEDLESS

1878	500
1888	12.500
1910	45.000
1920	160.000
1930	185.000
1940	160.000
1950	140.000
1959	180.000

(Έναρξιν εξαγωγῶν 1910)

Α Ὑ Σ Τ Ρ Α Λ Ι Α

	Κορινθιακή	Σουλτανίνα
1914	7.000	12.000
1922	15.000	29.000
1930	18.000	40.000
1940	21.000	72.000
1953	17.000	81.000
1959	12.000	85.000

(Έναρξιν εξαγωγῶν 1922)

Π ε ρ σ ί α

1909-13	30.000
1926-30	39.000
1953-57	56.000
1959	60.000

(Έξαγωγαί εἰς Εὐρωπ. Χώρας ἀπὸ 1934).

Ἐξ ἄλλου, αἱ εἰς τὸ Διεθνὲς ἔμποριον εἰσερχόμεναι ποσότητες σταφίδων, κατὰ τὸν μέσον ὄρον τῶν εξαγωγῶν τῶν τελευταίων 5 ἐτῶν, ἀνέρχονται εἰς 240.000 τόννους Σουλτανίνας-Ραϊζίνης καὶ εἰς 71.600 τόννους Κορινθιακῆς.

Αἱ ἔξαγωγαὶ αὐτὰ ἀναλογοῦν εἰς τὰ 87 ο)ο ἐκείνων τοῦ ἔτους 1938 καὶ μόνον εἰς τὰ 58 ο)ο τοῦ ὕψους τοῦ ἀντιστοίχου ὕψους τῆς παραγωγῆς, κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περιόδον.

Αἱ κυριώτεραι Χῶραι εἰσαγωγῆς σταφίδων εἶναι:

Ἦνωμ. Βασιλείου	τόν. 130-140.000
Γερμανία	» 50-55.000
Ὀλλανδία	» 20.000
Σοβ. Ένωσις	» 20.000
Καναδάς	» 23.000

Εἰδικώτερον αἱ ἔξαγωγαὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κορινθιακῆς δι' οὓς λόγους ἀνε-

πτύξαμεν, ἠκολούθησαν τὴν κατωτέρω καθοδικὴν πορείαν:

1895-96	Τόννοι	172 000
1898-99	»	140.000
1899-1910	»	124.000
1912-14	»	120.000
1915-16	»	103.000
1920-26	»	87.000
1934-38	»	73.000
1957-58	»	65.000

Ἡ Ἑλληνικὴ Κορινθιακὴ σταφὶς συνιστᾷ ποσοστὸν, ἐπὶ τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς τοῦ εἶδους 82,5 ο)ο, τοῦ ὑπολοίπου παραγομένου εἰς Αὐστραλίαν (13-15.000 τόν.), Η.Π.Α. (2,5-3.000 τόν.) καὶ Ν. Ἀφρικὴν (800-1000 τόν.).

Ἡ Ἑλλάς, δι' ἀμφοτέρων τῶν ποικιλιῶν, κορινθιακῆς καὶ σουλτανίνας, συμμετέχει εἰς τὴν παγκόσμιον παραγωγὴν μὲ ποσοστὸν 24 ο)ο, ἐνῶ εἰς τὸ παγκόσμιον σταφιδεμπόριον μὲ 35 ο)ο.

Μέχρι πρὸ πεντηκονταετίας ὁλόκληρος ἡ παγκόσμιος ἀγορὰ καταναλώσεως σταφίδος εὐρίσκετο εἰς τὴν ἀπόλυτον κυριαρχίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κορινθιακῆς σταφίδος καὶ τῆς Τουρκικῆς Σουλτανίνας.

Ἡ Καλιφορνιακὴ σταφὶς ἐμφανίζεται εἰς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν τὸ 1910, ἡ Αὐστραλιανὴ τὸ 1924, ἡ Περσικὴ τὸ 1934.

Ἐντὸς ὅμως τῆς τελευταίας 50ετίας ἡ παραγωγὴ τῶν λευκῶν σταφίδων (σουλτανίνας), εἰς ὅλας τὰς χώρας, ὑπερεδιπλασιάσθη, ἐνῶ ἡ τῆς κορινθιακῆς ἐμειώθη εἰς τὸ ἕμισυ.

Εἶναι ἀστέεις τὸ ὑποστηριζόμενον ὑπὸ μεμφιμοίρων τινῶν, ὅτι ἡμεῖς αὐτοί, διὰ τῶν ἰδίων ἡμῶν σφαλμάτων, ὑπεθάψαμεν τὴν αὐξήσιν τῆς σταφιδοκαλλιέργειας.

Ὁ ροῦς τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰς κατακτήσεις εἰς τὸν τομέα τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν βελτίωσιν τῶν ὄρων τῆς ζωῆς του, εἶναι ἀσυγκράτητος.

Ἡ ἔξοδος τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν πρὸς ἀποικισμὸν τῶν ἀνακαλυφθεισῶν νέων ἡπείρων, ἦτο φυσικὸν νὰ μεταφέρῃ καὶ ν' ἀναπτύξῃ εἰς τὴν νέαν τὴν πατρίδα ὅ,τι ἦτο ἀναγκαῖον καὶ χρήσιμον διὰ τὴν ἐπιβίωσιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν εἰς ἀνώτερα ἐπίπεδα πολιτισμοῦ.

Ἄλλωστε ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἤδη οἱ περισσότεραι χῶραι εἰς τὸν κόσμον ἀναλλάσσουν ἐλευθέρως τὰς γνώσεις καὶ